

Vegetarianer, og jeg kan saamænd ogsaa godt glæde mig ved et godt Maaltid Mad, det er slet ikke saadan at forstaa, jeg vil bede Vorherre bevare mig for en ganske ensartet, bundkedelig Føde Morgen, Middag og Aften — det er imidlertid een Ting, men noget andet er at lægge den ganske overdrevne Betydning i Spørgsmaalet om Mad, som man gør her i Landet. De behøver jo bare at tage Ordet „Mad“ i Deres Mund og saa tænke Dem om, hvorvidt der eksisterer et eneste Dem bekendt Sprog, der har en lignende fed, i Munden hængende Udtale af Begrebet „Mad“, som Dansk har! De finder det ikke! Paa Tysk hedder det Essen, paa Fransk nourriture eller manger, paa Engelsk food, paa Spansk comer — det hedder Mat paa Svensk og noget lignende paa Norsk, men de bliver dog færdige med at sige det; vi bliver aldrig færdige, Ordet hænger bogstavelig talt ud af Munden paa os med lange Efterdønninger af Lyden i Atmosfæren, inden man endelig slipper det. Og det er aldeles ikke nogen Tilfældighed. De, der kender til egentlig Filologi, vil finde Masser af Tilfælde, hvor man netop kan slutte meget vidt fra Udtalen af saadanne Ord.

Jeg ser egentlig Dr. Hindhedes største Betydning deri, at han skyder dette Madspørgsmaal noget tilbage, at han lærer os, at der er et og andet i Livet, der har Betydning foruden netop Mad, og det tror jeg tiltrænges i allerhøjeste Grad i dette Land og mere her end i noget som helst andet Land og nogen som helst anden Befolkning, jeg kender. At se Folk sætte sig til et Bord her, at se dem spise o. s. v. — ja, det sker paa en ganske særlig Maade her, det er saa fuldt af Nydelse, som det ikke bør være, naar Talen ganske simpelt er om at tilføre ens Legeme de nødvendige Næringsstoffer. Et Bord kan være fornøjeligt, og et Bord kan være bandsat kedeligt — jeg har ikke noget imod, at det er fornøjeligt, jeg ønsker, det skal være fornøjeligt, men det maa ikke være en saadan Hovednydelse i Livet, som det gøres til.

Endelig tillægger jeg det ogsaa stor Betydning, at en Mand saa uegennyttigt sætter noget ind paa en Idé og en Overbevisning, som Dr. Hindhede gør. Og jeg anser det for noget ganske usædvanligt, at han kan faa Assistenten til ligefrem at lægge Krop til til disse Forsøg, jeg anser det for noget saa usædvanligt, at det forekommer mig, at det ligefrem burde belønnes med Bespisning paa Prytaneion — det vilde ganske vist ikke falde rigtigt i Traad med hele Virksomheden, men man kunde

nu altsaa for en Gangs Skyld give dem Lov til ogsaa at nyde Mad. Jeg anser dette for overordentlig betydningsfuldt, og den Slags Mennesker vil jeg altid med Glæde være med til at støtte.

Jeg maa i det hele sige, at jeg tror, denne Virksomhed har en stor Betydning for vort Samfund; at den skulde kunne gøre Skade noget Sted, som det ogsaa er sagt, kan jeg med min bedste Villie ikke se. Det kan godt være, at Hr. Hindhede af og til gaar for vidt, det kan ogsaa være, at han maaske er noget for skrap i sine Udtalelser; det skal jeg saamænd være den sidste til at dadle ham for; det vilde klæde mig meget ilde. Kort sagt: Jeg vilde allerhelst stemme for, at hele denne Sag blev taget under nærmere og velvillig Overvejelse i den Forstaaelse, at man var fuldstændig enig om, at man var kommet ind paa en gal Vej ved at skære ned paa denne Post; men i alle Tilfælde vil jeg da stemme for den Forhøjelse, som er foreslaaet i Ændringsforslaget.

Rode: Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem Hr. Hauge i at være med til at tage dette Ændringsforslag tilbage, thi jeg billiger ikke den Betragtning, som laa til Grund for hans Opfattelse, nemlig at man skulde søge at faa denne Sag et andet Sted hen. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou talte om, at det skulde være paa Undervisningsministeriets Budget. Det kan godt være, at det er rigtigt, at den hørte fuldt saa vel hjemme der som under Justitsministeriet; men det er ikke det samme som det, det ærede Medlem Hr. Hauge siger. Det ærede Medlem Hr. Hauge talte for, at den skulde ind under Universitetet, det vil sige, at man skaber en fast Institution, uanset, om man har Personen til at lede den. Det, som er det særegne ved denne Institution, er, at man har haft en Mand med særegne Kvalifikationer og Betydning, og det gør det muligt, saa længe han lever, at have denne Virksomhed; men den bør ikke gøres varig derudover. Jeg tror ogsaa, det har Betydning at have en fri Institution paa dette Omraade. Jeg finder heller ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han betegner det som lidet frugtbringende at have en Diskussion som denne, jeg tror tværtimod, at den kan gøre særdeles Nytte ved at oplyse de Vildfarelser, som har været til Stede i meget høj Grad med Hensyn til Kærnen i Dr. Hindhedes Undersøgelser og Betydningen deraf.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou udtalte sig saa maadeholdent i Dag, at jeg kun skal gøre nogle ganske faa Bemærk-